

Ved en tilføjelse til § 3 undtages udtrykkeligt ulykkestilfælde, der opstår ved *krigsbegivenheder*, fra bestemmelserne i ulykkesforsikringsloven. Denne undtagelsesbestemmelse omfatter dog ikke forsikring efter lovens kap. VII, for så vidt angår ulykkestilfælde ved sejlads, fordi krigsulykker på søen må anses for at være en udvidelse af den til dette erhverv knyttede særlige risiko.

Vedrørende lovens § 4 indeholdt lovforslaget oprindeligt kun en mindre ændring af forenklende karakter.

I overensstemmelse med et i udvalgets betænkning stillet ændringsforslag gives der den nævnte paragraf følgende nye affattelse:

„Er nogen over for den tilskadekomne eller hans efterladte erstatningspligtig for et af forsikringen omfattet ulykkestilfælde, indtræder vedkommende forsikringssselskab i det omfang, i hvilket det i medfør af denne lov har betalt eller er pligtig at betale erstatning til den tilskadekomne eller hans efterladte, i disses ret mod den erstatningspligtige.“

Herom siges i betænkningen:

„Efter lovens § 4, stk. 1, kan en skadelidt, som har rejst erstatningskrav over for den, der er ansvarlig for skadetilføjelsen, ikke samtidig eller senere gøre krav på ydelser i henhold til loven, medmindre direktoratet for ulykkesforsikring meddeler tilladelse dertil. Efter § 4, stk. 2, kan den, der har modtaget ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, ikke rejse erstatningskrav mod skadevolderen, medmindre direktoratet skønner, at skadelidte „med føje“ kan rejse sag, og giver ham skriftlig meddelelse herom.

Udvalget har af principielle grunde fundet det *mindre rimeligt*, at en *tilskadekommes* eller hans efterladtes *adgang til at rejse erstatningssag* mod arbejdsgiveren eller en tredjemand eller deres adgang til at påberåbe sig lovens bestemmelser i tilfælde, hvor erstatningssag tidligere er rejst, skal være *afhængig af en særlig tilladelse fra en administrativ myndighed*. Man foreslår derfor, at bestemmelserne om tilladelse til sagsanlæg i lovens § 4, stk. 2, og de dermed sammenhørende tilladelser i § 4, stk. 1, udgår. Da skadelidte ikke skal kunne få det samme tab erstattet både af skadevolderen og forsikringssselskabet, bestemmes det, at *selskabet indtræder i tilskadekommes ret* mod skadevolderen for så vidt angår de ydelser, som selskabet har ydet eller skal yde i henhold til loven. Overstiger erstatningen dette beløb, tilfalder forskellen skadelidte.

Også efter de nugældende bestemmelser har selskaberne adgang